உ
சிவமயம்
ஸ்ரீ மஹாதேவ ஜயம்

ஸ்காந்த புராணத்தில் கூறப்பெற்ற

॥ प्रदोषाष्टकम् ॥

॥ ப்ரதோ³ஷாஷ்டகம் ॥

தமிழ் உரை:
தர்மக்ஞ, சிரோமணி, வித்யாவாசஸ்பதி, பிரம்மஸ்ரீ
மாயூரம் **ராமநாத தீக்ஷிதர்**

सत्यं ब्रवीमि परलोकहितं ब्रवीमि
सारंब्रवीम्युपनिषद्हृदयब्रवीमि ।
संसारमुल्बणमसारमवाप्यजन्तोः
सारोयमीश्वर पदाम्बुरुहस्य सेवा ॥ १ ॥

ஸத்யம் ப்³ரவீமி பரலோகஹிதம் ப்³ரவீமி
ஸாரம்ப்³ரவீம்யுபநிஷத்³ஹ்ருத³யப்³ரவீமி ।
ஸம்ஸாரமுல்ப³ணமஸாரமவாப்யஜந்தோ:
ஸாரோயமீஸ்வர பதா³ம்பு³ருஹஸ்ய ஸேவா ॥ 1 ॥

1. ஏ ஜனங்களே! உண்மையைச் சொல்கிறேன். பரலோகத்திற்கு நன்மையைச் சொல்கிறேன். ஸாரத்தைச் சொல்கிறேன், உபநிஷதங்களின் கருத்தைச் சொல்கி றேன். அது என்னவென்றுல் பயங்கரமாயும் ஸாரமற்றதாயுமுள்ள வாழ்க்கையில் உள்ள ஜீவனுக்கு ஈச்வரனின் போன்ற பாதத்தை சேவிப்பதே ஸாரமானது.

ये नार्चयन्ति गिरिशं समये प्रदोषे
ये नार्चितं शिवमपि प्रणमन्ति चान्ये ।
एतत्कथां श्रुतिपुटैर्न पिबन्ति मूढाः
ते जन्मजन्मसु भवन्ति नराः दरिद्राः ॥ २ ॥

येनार्चयन्ति गिरिशं समये प्रदोषे
येनार्चितंशिवमपि प्रणमन्तिचान्ये ।
एतत्कथां श्रुतिपुटैर्न पिबन्तिमूढाः
ते जन्म जन्मसु भवन्तिनराः दरिद्राः ॥ ३

யேனார்சயந்தி கி³ரிஶம் ஸமயே ப்ரதோ³ஷே
யேனார்சிதம்ஶிவமபி ப்ரணமந்திசான்யே ।
ஏதத்கதா²ம் ஶ்ருதிபுடைர்ன பிப³ந்திமூடா⁴:
தே ஜன்ம ஜன்மஸு ப⁴வந்தினரா: த³ரித்³ரா: ॥ 3

2. ப்ரதோஷ சமயத்தில் பரமசிவனை யார் பூஜிக்க வில்லையோ, எவர்கள் பூஜிக்கப் பெற்ற பரமசிவனை வணங்க வில்லையோ, எவர்கள் ப்ரதோஷ மஹிமையை விளக்கும் கதையைக் கேட்கவில்லையோ, அந்த மூடர்களான ஜனங்கள் பல ஜன்மாக் களில் தரித்திரர்களாகப் பிறப்பார்கள்

ये वै प्रदोष समये परमेश्वरस्य
कुर्वन्त्यनन्य मनसोंऽघ्रिसरोज पूजाम् ।
नित्यं प्रवृद्ध धनधान्य कलत्रपुत्र
सौभाग्य सम्पदधिकास्त इहैव लोके ॥ ३ ॥

யே வை ப்ரதோ³ஷஸமயே பரமேஶ்வரஸ்ய
குர்வந்த்யனன்யமனஸோம்(அ)க்⁴ரிஸரோஜபூஜாம் ।
நித்யம் ப்ரவ்ருத்³த⁴த⁴னதா⁴ன்யகலத்ரபுத்ர
ஸௌபா⁴க்³ய ஸம்பத³தி⁴காஸ்த இஹைவ லோகே ॥ 3 ॥

3. ப்ரதோஷ சமயத்தில் பரமசிவனுடைய தாமரை போன்ற சரணங்களில் பூஜையை, வேறு இடத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் ஏகாக்ர பக்தியுடன் எவர்கள் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் இந்த ஜன்மாவிலேயே தனம், தான்யம், மனைவி, ஸந்ததி, ஸௌபாக்யம், பொருள் இவைகளின் மிகுதியை நிச்சயமடைகிறுர்கள்.

कैलासशैलभुवने त्रिजगज्जनित्रीं
गौरीं निवेश्य कनकाचितरत्नपीठे ।
नृत्यं विधातुमभिवाञ्छति शूलपाणौ
देवाः प्रदोषसमये नु भजन्ति सर्वे ॥ ४ ॥

கைலாஸஶைலபு⁴வனே த்ரிஜக³ஜ்ஜனித்ரீம்
கௌ³ரீம் நிவேஶ்ய கனகாசிதரத்னபீடே² ।
ந்ருத்யம் விதா⁴துமபி⁴வாஞ்ச²தி ஶூலபாணௌ
தே³வா: ப்ரதோ³ஷஸமயே நு ப⁴ஜந்தி ஸர்வே ॥ 4 ॥

4. ப்ரதோஷ காலத்தில் மஹாகைலாச மலையிலுள்ள திருக்கோயிலில் ஸுவர்ணமயமான ரத்ன மஞ்சத்தில் உலக மாதாவான பராசக்தியை அமரச் செய்து பரம சிவன் நர்த்தனம் செய்யவிரும்பும்பொழுது எல்லா தேவர்களும் பின் பற்றி பஜனம் செய்கின்றனர்.

वाग्देवी धृतवल्लकी शतमखो वेणुं दधत्पद्मज-
स्तालोन्निद्रकरो रमा भगवती गेयप्रयोगान्विता ।
विष्णुः सान्द्रमृदङ्गवादनपटुर्देवाः समन्तात्स्थिताः
सेवन्ते तमनु प्रदोषसमये देवं मृडानीपतिम् ॥ ५ ॥

வாக்³தே³வீ த்⁴ருதவல்லகீ ஶதமகோ² வேணும் த³த⁴த்பத்³மஜ-
ஸ்தாலோந்நித்³ரகரோ ரமா ப⁴க³வதீ கே³யப்ரயோகா³ன்விதா ।
விஷ்ணுः ஸாந்த்³ரம்ருத³ங்க³வாத³னபடுர்தே³வாः ஸமந்தாத்ஸ்தி²தாः
ஸேவந்தே தமனு ப்ரதோ³ஷஸமயே தே³வம் ம்ருடா³னீபதிம் ॥ 5 ॥

5. ஸரஸ்வதீ வீணை வாசிக்கின்றுள். தேவேந்திரன் புல்லாங்குழல் வாசிக்கின்றுர். பிரும்ம தேவன் தாளம் போடுகின்றுர். லக்ஷ்மீ பின்பாட்டு பாடுகிறுள். மஹா விஷ்ணு மிருதங்கம் வாசிக்கின்றுர். இவ்விதம் ப்ரதோஷ ஸமயத்தில் பரமசிவனுடைய தாண்டவத்தை தேவர்கள் சுற்றிலுமிருந்து கொண்டு சேவிக்கின்றனர்.

गन्धर्वयक्षपतगोरगसिद्धसाध्य
विद्याधरामरवराप्सरसां गणाश्च ।
येऽन्ये त्रिलोकनिलया सहभूतवर्गाः
प्राप्ते प्रदोषसमये हरपार्श्वसंस्थाः ॥ ६ ॥

க³ந்த⁴ர்வயக்ஷபதகோ³ரக³ஸித்³த⁴ஸாத்⁴ய
வித்³யாத⁴ராமரவராப்ஸரஸாம் க³ணாஶ்ச ।
யே(அ)ன்யே த்ரிலோகநிலயா ஸஹபூ⁴தவர்கா³ः
ப்ராப்தே ப்ரதோ³ஷஸமயே ஹரபார்ஶ்வஸம்ஸ்தா²ः ॥ 6 ॥

6. மஹா ப்ரதோஷ சமயத்தில் கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், பதகர்கள் (பட்சிகள்) உரகர்கள், (ஸர்ப்பங்கள்) சித்தர்கள், ஸாத்யர்கள், வித்யாதரர்கள், மற்றுமுள்ள சிறந்த தேவர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகணங்கள் மற்றும் மூவுலகத்திலுள்ளவர்களும் பூதவர்க்கத்துடன் பரமசிவனின் பக்கத்திலிருந்து கொண்டு சேவிக்கின்றனர்.

अतः प्रदोषे शिव एक एव सर्वैः
पूज्योऽथ नान्ये हरिपद्मजाद्याः ।
तस्मिन्महेशे विधिनेज्यमाने
सर्वे प्रसीदन्ति सुराधिनाथाः ॥ ७ ॥

அத: ப்ரதோ³ஷே ஶிவ ஏக ஏவ ஸர்வை:
பூஜ்யோ(அ)த² நான்யே ஹரிபத்³மஜாத்³யா: ।
தஸ்மின்மஹேஶே விதி⁴னேஜ்யமானே
ஸர்வே ப்ரஸீத³ந்தி ஸுராதி⁴நாதா²: ॥ 7 ॥

7. ப்ரதோஷ காலத்தில் எல்லா தேவர்களும் சிவ ஸன்னிதியையடைகிற படியால் சிவனை மட்டுமே சேவிக்க வேண்டும். மற்ற பிரும்மா விஷ்ணு முதலியவர்களை அல்ல. முறையுடன் சிவனைப் பூஜித்தால் எல்லாத் தேவர்களும் அருள் புரிகிறார்கள்.

एष ते तनयः पूर्वजन्मनि ब्राह्मणोत्तमः ।
प्रतिग्रहैर्वयो नित्यं न दानाद्यैः सुकर्मभिः ॥ ८ ॥

ஏஷ தே தனய: பூர்வஜன்மனி ப்³ராஹ்மணோத்தம: ।
ப்ரதிக்³ரஹைர்வயோ நித்யம் ந தா³நாத்³யை: ஸுகர்மபி⁴: ॥ 8 ॥

8. பெண்ணே! இந்த உனது குமாரன் முன் ஜன்மத்தில் பிராமணனாய்ப் பிறந்தும் தானம் வாங்கி தனது ஆயுளைப் போக்கினானே தவிர தானம் கொடுப்பது முதலிய புண்ய கார்யத்தைச் செய்யவில்லை.

अतो दारिद्र्यमापन्नः पुत्रस्ते द्विजभामिनि ।
तद्दोषपरिहारार्थं शरणं यातु शङ्करम् ॥ ९ ॥

அதோ தா³ரித்³ர்யமாபன்ன: புத்ரஸ்தே த்³விஜபா⁴மினி ।
தத்³தோ³ஷபரிஹாரார்த²ம் ஶரணம் யாது ஶங்கரம் ॥ 9 ॥

9. ஆகையினால் உனது மகன் தரித்ரனாய் கஷ்டப்படுகிறான். அந்த தோஷத்தை விலக்குவதற்காக சங்கரனை சரணடைவாயாக என்று ஒரு ஸ்த்ரீயிடம் கூறுகிறார் மஹரிஷி.

இதி ப்ரதோஷாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம்.